

man maa sige, at Forholdene virkelig ere saadanne, at de ikke kunne siges at være uden Betænkelse for den offentlige Fred og Orden, og at der derfor vel kan være Grund til at anvende Forsigtighed, vel kan være Anledning til at give Bestemmelser, som kunne forebygge Ulykker, forebygge skadelige Forstyrrelser af den borgerlige Orden og Fred. Om disse Bestemmelser netop skulle være de, der foresendes i denne Lov, som her foreligger, eller om disse maaste i adskillige Punkter kunne trænge til at modificeres, skal jeg foreløbig lade staa hen, men Hovedtanken tror jeg at maatte give min Billigelse. Det er dog for os Alle den første Pligt, at vi, hvor uenige vi end kunne være i politisk Henseende, ikke drive bort politiske Methaveri saa vidt, at vi letsindig derved udsætte det, som er Hovedsagen i ethvert Samfund, nemlig den offentlige Orden og Sikkerhed, for Fare, derfor stemmer jeg for det foreliggende Lovforslags videre Fremme.

Matzen: Som den ærede sidste Taler fremhævede, er der jo i og for sig ingen Nødvendighed for ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag at komme ind paa de Spørgsmaal om foreløbige Love, om deres Indbringelse og Foranstaltelse, som ere oppe i Anledning af, hvad der er stet i det andet Thing. Jeg finder derfor kun af Hensyn til, at man har gjort mig den Ære at paaberaabe sig mig som Hjemmelsmand for Fuldgældigheden og Lovligheden af det, der er stet ved Benyttelsen af det private Initiativ, Anledning til at fremhæve, at jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade har udtalt Noget, der kunde indeholde en Billigelse af den Fremgangsmaade, der i saa Henseende er fulgt ved Benyttelsen deraf. Et andet Spørgsmaal er jo, om overhovedet det private Initiativ paa dette Omraade kan benyttes. Derom har Regjeringen udtalt sig. Det er et almindeligt Spørgsmaal, hvori dette ærede Thing staa fuldstændig frit. Der kan jo selvfølgelig forekomme Situationer, andre end dem, der nu foreligger, hvor Spørgsmaalet kan reises, men saaledes som det nu foreligger, hvor Regjeringen her i dette Thing i det 3die Møde har anmeldt Forelæggelsen af den foreløbige Lov, og denne derefter er bleven forelagt, og det private Initiativ saa har grebet ind i det andet Thing og indbragt Loven, skjønner jeg ikke rettere, end at her maa vi være baade berettigede og forpligtede til at værges dette Things Ret i Henseende til den Lov, der er forelagt her, og værges vor Ret til at behandle den overfor Overgreb, hvori efter min Opfattelse under disse Omstændig-

heder det private Initiativ ubetinget har gjort sig skyldig.

Naar jeg saa altsaa her gaar over til at betragte selve det foreliggende Lovforslag og dets Indhold, er jeg ganske enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt sig for dets Fremme. Man kan ganske vist sige, at det er underligt, at der overfor den rolige, fredelige, lovlige danske Befolkning skulde blive Spørgsmaal om saadanne Forholdsregler, men det maa ikke glemmes, hvad der er blevet udtalt her i Landet. Det er blevet refereret offentligt som en Udtalelse af et Medlem af det andet Thing, at man havde det bevidste Niemend indenfor Oppositionen at demoralisere Befolkningen; det er udtalt aabent som et Formaal, at man vilde demoralisere Befolkningen, og lige over for saadanne Forsøg paa at demoralisere den er det nødvendigt at beskytte Befolkningen mod dem, der netop have et saadant Formaal. Og naar man vil spørge mig, hvori yttre disse Forsøg sig, hvad gaa de ud paa, saa skal jeg i Korthed sige, at de gaa ud paa, at hver Mand skal sætte egen Villie og egen Magt i Stedet for Lovens Villie og Rettens Magt her i Landet. Det er det, man forsøger paa at gennemføre, og det forsøger man lige fra øverst til nederst, i Stort som i Smaat. Navnlig yttres denne Stræben sig, hvor der er Spørgsmaal om forskellige Anstuelser i Henseende til den gjældende Ret, f. Ex. i Henseende til selve Forstaelsen af Lovens Lov, af Grundloven. Der har da nu i 13 Aar gjort sig afvigende Anstuelser gjældende. Hvad siger man saa? Man siger: Saaledes forstaa vi Grundloven, saaledes ville vi have, at den herskende Ordning skal være, og naar Andre have en anden Mening, ja, saa gaa vi ikke for at afgjøre det Spørgsmaal til de forfatningsmæssig anordnede Domstole, nei, saa true vi med Borgerkrig, og saa lave vi Riffelringe for at skaffe os Midler til at føre denne Krig igjennem. Se, det er Demoralisation, der derved forsøges. Naar der tvistes mellem en Forsamlings Medlemmer og Politimesteren om, hvor han har Ret til at være eller ikke være, saa siger man ikke: Lad os saa gaa til Domstolene og der faae det Spørgsmaal afgjort, hvorvidt han har Ret til at være der eller ikke, men man siger: Det mene nu vi, det er vor Villie og saa hævde vi den med egen Magt, og saa gjør man sig skyldig i Vold mod Politiet, saa tilføjesætter man Respekten, som man burde have for Øvrighedspersonerne, og naar saa Domstolen fælder Dom i Sagen og dømmes saaledes, som de uafhængige Dommere ere kaldede til at gjøre, saa siger man: Den Dom